

Vârstnicul Francisco J. Viñas,
din Cei Șaptezeci

Lucruri legate de dreptate

În calitate de părinți și conducători, trebuie să veghem asupra membrilor și familiilor noastre, ajutându-i să stea departe de acele lucruri care-i pot duce la moarte spirituală.

În Doctrină și legăminte ni se spune că, după mărturia slujitorilor lui Dumnezeu, vor urma mărturia cutremurelor și mărturia altor evenimente. „Și toate lucrurile vor fi tulburate; și cu siguranță, oamenii își vor da inimile; pentru că groaza se va abate asupra tuturor oamenilor” (D&L 88:91; vezi, de asemenea, versetele 88-90).

Ca membru al Președinției Zonei Caraibilor, eu însumi am fost martor cum sfinții credincioși au înlocuit frica cu credința. Lecțiile învățate în Haiti pot fi asemănați cu exemplele din Cartea lui Mormon.

Imaginea acelei distrugerii groaznice mi-a adus în minte cuvintele din Alma, capitolul 28: „Acesta a fost un timp când s-a auzit o mare jelire și plângere prin toată țara” (Alma 28:4).

Patruzeci și doi de membri și-au pierdut viața, de asemenea. În timp ce familiile și prietenii lor „jelesc pentru pierderea neamurilor lor, ei totuși se bucură și se înflăcărează în speranță, și ei chiar știu, în acord cu făgăduielile Domnului, că sunt înălțați ca să locuiască la dreapta lui Dumnezeu, într-o stare de fericire fără de sfârșit” (Alma 28:12).

Biserica a trimis urgent ajutoare membrilor și celor care nu sunt membri ai Bisericii, iar acestea au fost distribuite sub îndrumarea conducătorilor locali ai preoției și a conducătorilor locale ale Societății de Alinare. Oamenii au primit nu doar ajutor medical, alimente, apă și alte articole de strictă necesitate, ci și sfaturi, îndrumare și consolare din partea conducătorilor lor locali. Ei au sprijinul membrilor Bisericii din toată lumea care „[jelesc] împreună cu cei care jelesc; da, și[-i mângâiați] pe aceia care au nevoie să fie mângâiați” (Mosia 18:9).

Diversi profeți din diferite timpuri ne-au avertizat de o altă tragedie care este mai puțin perceptibilă, dar nu mai

puțin importantă, și aceea este „[moartea] groaznică [ce] vine asupra celor păcătoși; căci ei mor în ceea ce privește lucrurile legate de lucrurile dreptății; căci ei sunt necurați și niciun lucru necurat nu poate să moștenească împărăția lui Dumnezeu” (Alma 40:26).

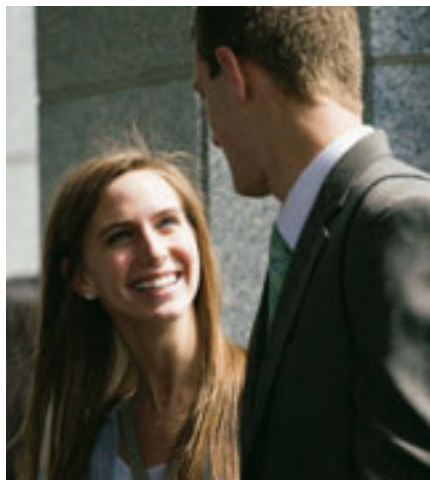
Nefi i-a învățat acest principiu pe frații săi, spunându-le că cei care „vor muri în ticăloșia lor... vor trebui, de asemenea, să fie alungați, datorită lucrurilor spirituale care aparțin dreptății” (1 Nefi 15:33).

Profetul Samuel, lamanitul, ne-a învățat că „oricine se va pocăi nu va fi doborât și aruncat în foc; iar oricine nu se pocăiește va fi doborât și aruncat în foc; și peste ei va veni iarăși o moarte spirituală, da, cea de-a doua moarte, căci ei sunt alungați iarăși de la lucrurile drepte” (Helaman 14:18).

Tragedia de a fi mort față de lucrurile care sunt *spirituale* are un impact mai mare asupra celor care „[au] fost odată [iluminați] de către Spiritul lui Dumnezeu și [au] avut cunoaștere mare despre lucrurile legate de dreptate, iar apoi [au] căzut în păcat și încălcare, [ei devin] și mai [împietriți] și astfel, starea [lor] devine mai rea decât dacă nu ar fi cunoscut niciodată aceste lucruri” (Alma 24:30).

În calitate de părinți și conducători, trebuie să veghem asupra membrilor și familiilor noastre, ajutându-i să stea departe de acele lucruri care-i pot duce la moarte spirituală. De asemenea, căutăm să-i salvăm pe cei care acum sunt morți față de lucrurile spirituale și să-i ajutăm să „se nască din nou; da, să se nască din Dumnezeu, să se schimbe din starea lor carnală și decăzută la o stare de dreptate, fiind mântuiți de Dumnezeu, devenind fiii și fiicele Lui” (Mosia 27:25).

Vindecarea spirituală a celor care sunt morți față de lucrurile legate de dreptate are loc prin puterea ispășirii,

prin convertirea la adevăr și aderarea la principiile dreptății.

A le propovădui membrilor și familiilor noastre despre lucrurile legate de dreptate este un lucru esențial în procesul realizării unei convertiri trainice, deoarece aceasta poate să-i ducă la obținerea unei cunoașteri corecte a poruncilor Domnului, a principiilor și doctrinelor Evangheliei și a cerințelor și rânduielilor cărora trebuie să ne conformăm pentru a obține salvarea în împărăția Domnului.

Sunt multe exemple în scripturi care confirmă importanța propovăduirii „lucrurilor legate de dreptate” pentru a obține o convertire trainică. În relatarea despre Amon și frații săi care au predicat Evanghelia lamaniților, citim: „Și Amon a predicat către poporul regelui Lamoni; și s-a întâmplat că i-a învățat despre toate lucrurile legate de dreptate” (Alma 21:23).

Putem vedea rezultatele propovăduirii sânguinoase a tuturor lucrurilor legate de dreptate pe măsură ce continuăm să citim relatarea din capitolul 23, unde se spune: „Mulți au crezut sau tot atât de mulți au fost aduși la cunoașterea adevărului... au fost convertiți pentru Domnul [și] nu s-au rătăcit niciodată” (Alma 23:6).

Atunci când Alma cel Bătrân a întemeiat Biserica, el i-a uns pe bărbații demni să fie preoți și învățători ai lor care „au vegheat asupra poporului lor și l-au hrănit cu lucruri care țin de dreptate” (Mosia 23:18).

Părinții joacă un rol esențial în a-și ajuta copiii să înțeleagă lucrurile legate de dreptate. În Cartea lui Mormon, aflăm că Alma cel Tânăr, fiind îndurerat din cauza nedreptății, a războaielor și a disputelor care existau și nefericit din cauza împietririi inimii poporului său, „a făcut ca fiii săi să se adune laolaltă pentru ca să dea fiecăruia separat, în sarcinarea lui, în legătură cu lucrurile

despre dreptate” (Alma 35:16; subliniere adăugată).

Este interesant de observat că el i-a învățat și le-a dat copiilor săi sarcini separate, adaptându-și instrucțiunile pentru fiecare fiu, în funcție de nevoile fiecăruia. El și-a depus mărturia și i-a învățat doctrina și principiile, pregătindu-i să predice altora aceleași principii.

Într-o vreme când familia este atacată de forțele răului și când condițiile în care trăim nu sunt foarte diferite de acelea prin care a trecut Alma, Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece au declarat în „Familia: o declarație oficială către lume”: „Părinții au datoria sacră de a-și crește copiii cu dragoste și dreptate” (*Liabona*, oct. 2004, p. 49).

Aceasta include îngrijirea, sprijinirea și învățarea copiilor despre *toate lucrurile legate de dreptate*, astfel încât ei să rămână fermi, cu mijlocul încins cu adevărul, „fiind îmbrăcați cu platoșa dreptății și având picioarele încălțate cu râvna Evangheliei păcii” (D&L 27:16).

La fel ca în vremea lui Alma, conducătorii noștri veghează, de asemenea, asupra membrilor Bisericii și-i hrănesc cu *lucrurile legate de dreptate*. Aceste lucruri ne vor ajuta să realizăm o convertire trainică. În documentul „Leadership Training Emphasis” revizuită la data de 10 decembrie 2009, Prima Președinție și Cvorumul celor Doisprezece au cerut ca, atât conducătorii preoției, cât și cei ai organizațiilor auxiliare, „să încurajeze pe fiecare membru al familiei, pe părinți și pe copii să studieze scripturile, să se roage cu regularitate și să trăiască în conformitate cu Evanghelia lui Isus Hristos” (Scrisoarea Primei Președinții, 5 dec. 2009).

Studiul scripturilor, rugăciunile spuse cu regularitate și trăirea în conformitate cu Evanghelia lui Isus Hristos sunt lucrări ale dreptății și Domnul a revelat această frumoasă promisiune: „Acela care face lucrările dreptății va primi răsplata lui, chiar pace în această lume și viață veșnică în lumea care va veni” (D&L 59:23).

Pentru a preda mai eficient *lucrurile legate de dreptate*, este important să înțelegem că, pe lângă împărtășirea informațiilor, noi trebuie să facem posibilă primirea revelației. În acest fel, persoana căreia i se propovăduiește poate simți ea însăși dorința de a cunoaște aceste principii.

Domnul i-a revelat lui Hyrum Smith, prin intermediul fratelui său, profetul Joseph Smith:

„Îți voi da din Spiritul Meu, care va lumina mintea ta, care va umple sufletul tău cu bucurie;

Și atunci, tu vei cunoaște... toate lucrurile pe care le dorești de la Mine, care se referă la lucrurile drepte, crezând cu credință în Mine că le vei primi” (D&L 11:13-14).

În concluzie, scripturile ne avertizează de pericolul de a muri față de lucrurile legate de dreptate și de gravele consecințe pe care le are asupra aceluia care au fost iluminați de Spiritul lui Dumnezeu și care cad în păcat și încalcă poruncile.

Propovăduirea *lucrurilor legate de dreptate* este un element important pentru a-i ajuta pe oameni să ajungă la cunoașterea adevărului, să fie convertiți și să rămână fermi în Biserica lui Hristos până la sfârșit.

Părinții au datoria sacră de a-și învăța copiii în privința *lucrurilor legate de dreptate*. Conducătorii și învățătorii îi pot veghea și hrăni pe membrii de care se îngrijesc, învățându-i cu sârguință toate *lucrurile legate de dreptate*.

Acest lucru poate fi realizat mai eficient dacă revelația este facilitată în timpul procesului de predare, creându-se, astfel, în oameni dorința de a fi iluminați de Spiritul lui Dumnezeu. Apoi, pe măsură ce își exercită credința, Spiritul poate să le facă cunoscute *lucrurile legate de dreptate*. Despre aceste lucruri vă mărturisesc în numele lui Isus Hristos, amin. ■

Vârșnicul Neil L. Andersen,
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Spune-mi povești despre Isus

O credință personală mai puternică în Isus Hristos îi va pregăti [pe copiii dumneavoastră] pentru provocările pe care, cu siguranță, le vor întâmpina.

Când ești numit să vorbești la finalul ultimei sesiuni a Conferinței Generale, ascultă fiecare cuvânt, întrebându-te care dintre părțile mesajului tău vor fi rostite de cei care vorbesc înaintea ta. Nu sunt repartizate subiecte și tematicile nu sunt stabilite prin cooperare. Călea Domnului este bineînțeles, întotdeauna, cea mai bună cale. El ține seama de eforturile individuale, însoțite de rugăciune ale fiecărui vorbitor și orchestrează o simfonie spirituală, plină de revelație și forță. Tematici care s-au repetat, principii expuse pe baza altor principii, avertizări profetice, promisiuni pline de inspirație – armonia divină este un miracol! Depun mărturie că, în această conferință, am auzit și am simțit gândul și voința Domnului.

Președintele Thomas S. Monson a descris această generație care se ridică ca fiind „[cea mai bună din câte] au existat vreodată”¹ și le-a spus tinerilor: „Voi ați venit pe acest pământ într-un moment glorios. Oportunitățile care vă așteaptă sunt aproape nelimitate”². Dar el ne-a atras, de asemenea, atenția: „Am fost trimiși pe pământ în

vremuri tulburi”³. „Este un timp în care se tolerează fapte nepermise, într-o societate care, în general, nesocotește și încalcă legile lui Dumnezeu cu regularitate”⁴. Suntem înconjurați de atât de multe lucruri menite să ne distragă atenția. „Dușmanul folosește toate mijloacele posibile pentru a ne atrage în plasa înșelăciunii”⁵.

Răspundem de generația care se ridică. Cei din generația care se ridică vin pe acest pământ având responsabilități importante și aptitudini spirituale minunate. Nu putem neglija felul în care îi pregătim. Provocarea ce ne revine ca părinți și învățători nu este aceea de a crea un nucleu spiritual în sufletele lor, ci de a înlesni creșterea continuă a spiritualității lor care deja există datorită credinței ce și-au dezvoltat-o în viața premuritoare.

În această după-amiază, doresc să pun accentul pe cererea unui copil ce o găsim într-un cântec al Societății Primare:

*Despre dragul meu Isus tu-mi poți
povesti,
Lucruri ce L-aș întreba eu aici
de-ar fi*⁶.